

Πανηγύρισε το «Δεσποτικό» στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Την (εκ μεταθέσεως) Ιερά Πανήγυρη του Ιερού Παρεκκλησίου Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, στο ιστορικό «Δεσποτικό» εόρτασε το Ιερό Επισκοπείο της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ συγχρόνως τίμησε η τοπική Εκκλησία και την μνήμη του πρώτου επισκόπου της, αγίου αποστόλου Ηρωδίωνος αλλά και του Αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου, Μητροπολίτου Νέων Πατρών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Τον Θείο Λόγο εκήρυξε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Πρωτ. π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης, ο οποίος μεταξύ των άλλων ανέφερε:

«Εορτάζουμε σήμερα με ξεχωριστή λαμπρότητα σ' αυτό το περικαλλές και κατάγραφο παρεκκλήσιο του Μητροπολιτικού Μεγάρου, τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Τη φανέρωση δηλαδή του μυστηρίου της θείας οικονομίας και το πρώτο μέγα γεγονός της Ευαγγελικής ιστορίας. Όσα έγιναν στη συνέχεια, από τη Γέννηση του Χριστού ως την Πεντηκοστή, όλα είναι μετά τον Ευαγγελισμό κι όλα ξεκινούν από τον Ευαγγελισμό.

Στο απολυτίκιο της εορτής η Εκκλησία ονομάζει τον Ευαγγελισμό «της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον», επειδή ακριβώς στο θείο αυτό γεγονός συνοψίζεται όλη η υπόθεση της σωτηρίας του ανθρώπου και του κόσμου. Το μυστήριο το «αΐωνος κεκρυμμένον», το άγνωστο δηλαδή και απόρρητο μυστήριο της βουλής του Θεού, φανερώθηκε στον κόσμο με τον Ευαγγελισμό, με το μήνυμα που έφερε από τον ουρανό ο αρχάγγελος Γαβριήλ προς την Παρθένο Μαρία.

Αλλά συγχρόνως σήμερα η Εκκλησία εορτάζει τη μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ηρωδίωνος, πρώτου επισκόπου Υπάτης και ιδρυτού της Εκκλησίας της Φθιώτιδος. Και το μαρτύριο του αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου επισκόπου Υπάτης. Για να ενισχυθούμε οι πιστοί στην πορεία μας προς το Πάσχα.

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας διασώζει στο Ευαγγέλιο του, με το φωτισμό και την επιστασία του Αγίου Πνεύματος το διάλογο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. «Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη συ εν γυναιξί». Μοναδικός χαιρετισμός του Θεού που δεν τον άκουσε άλλος άνθρωπος. Ο πρώτος έπαινος του Θεού προς την γυναίκα, έπειτα από την προγονική απόφαση. «Μη φοβού, Μαριάμ, εύρες γαρ χάριν παρά τω θεώ. Και ιδού συλλήψει εν γαστρι και τέξει υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν. Ούτος έσται μέγας και υιός υψίστου κληθήσεται...» Και στην απορία της Παρθένου «Πως έσται μοι τούτο...» απαντά «Πνεύμα Άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι» και ενώ τα λόγια του αρχαγγέλου είναι η φανέρωση του μυστηρίου της ενανθρώπησης του Χριστού, η απάντηση της Παρθένου στην οποία θα αναφερθούμε στη συνέχεια είναι η αρχή της φανέρωσης του μυστηρίου του Σταυρού.

Γενικά πρέπει να πούμε ότι η Παναγία Μητέρα του Θεού είναι η σταυρωμένη συνείδηση και ύπαρξη, όχι μόνο στον Ευαγγελισμό αλλά και σ' όλη της τη ζωή. Τα λίγα λόγια της Παρθένου Μαρίας και η στάση της και στον Ευαγγελισμό της και σ' όλο το Ευαγγέλιο, πού περισσότερο σιωπά και λιγότερο ομιλεί, είναι μια σταυρική μαρτυρία, μέχρι την τελευταία ώρα, που στέκεται αμίλητη και αν

μπορούμε να πούμε ηρωική κάτω από το Σταυρό του υιού της, σταυρωμένη κι αυτή μαζί του.

Τα ιερά Ευαγγέλια χαρακτηριστικά μας λένε ότι σε κάθε περίπτωση η μητέρα του Χριστού «συνετήρει πάντα ...εν τη καρδία αυτής». Έβλεπε, άκουγε και σιωπούσε. Αυτό είναι ο Σταυρός, η εκούσια και αδιαμαρτύρητη παράδοση του ανθρώπου στα χέρια και το θέλημα του Θεού.

Αυτή η εκούσια και αδιαμαρτύρητη παράδοση και σταύρωση της Θεοτόκου αρχίζει από τον Ευαγγελισμό, από τα τελευταία λόγια της προς τον Αρχάγγελο « Ίδού η δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου». Για να καταλάβουμε όλο το βάρος και το βάθος αυτής της απάντησης πρέπει να προσέξουμε στο πώς ο Ευαγγελιστής Λουκάς, απότομα και χωρίς άλλη συνέχεια, κλείνει την Ευαγγελική διήγηση και το λόγο για τον Ευαγγελισμό. Αρκείται να πει «και απήλθεν απ' αυτής ο άγγελος». Μπροστά σ' αυτή την απόλυτη υποταγή, μπροστά σ' αυτήν την εκούσια σταύρωση, ο άγγελος δεν είχε πιά να πεί τίποτε περισσότερο και έφυγε. Η παρουσία του Σταυρού καλύπτει κάθε άλλη παρουσία, όχι μόνο των πονηρών πνευμάτων αλλά και των αγγέλων.

Από την ημέρα του Ευαγγελισμού προβάλλει αμυδρά το σημείο του Σταυρού κι από την ημέρα που γεννήθηκε, ο Ιησούς Χριστός πορεύεται για να φθάσει στο Σταυρό και για να περάσει από το Σταυρό στην Ανάσταση. Και ομιλεί για έναν σταυρό, που πρέπει να σηκώσει κάθε δικός του, αν θέλει στ' αλήθεια να είναι μαθητής του και να ακολουθεί τα ίχνη τα δικά του.

Στο πλαίσιο αυτό η Εκκλησία εναρμονίζει και συνταιριάζει με το σταυρό την εορτή του Ευαγγελισμού και τη μνήμη δύο Ιερομαρτύρων επισκόπων της χορείας των Φθιωτών Αγίων, πού εορτάζουν σήμερα. Του αγίου Αποστόλου Ηρωδίωνος και του αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου. Ο άγιος Απόστολος Ηρωδίων, που ανήκε στον κύκλο των Ο' Αποστόλων, ήταν συγγενής του Αποστόλου Παύλου, εργάστηκε με τους υπόλοιπους Αποστόλους για τη διάδοση του Ευαγγελίου και στη συνέχεια χειροτονήθηκε επίσκοπος Νέων Πατρών. Από τη θέση αυτή κατόρθωσε να προσελκύσει στην Εκκλησία μεγάλο αριθμό ειδωλολατρών.

Για τον άγιο Ηρωδίωνα το Ευαγγέλιο ήταν μήνυμα πολλαπλής και εκτεταμένης ελευθερίας προς κάθε άνθρωπο. Απελευθέρωση από το άγχος που δημιουργεί στον άνθρωπο ο φόβος μπροστά στη φθορά και το θάνατο. Μήνυμα για τη δημιουργία ενός νέου κόσμου με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού. Μήνυμα για την αναγκαιότητα ενός αγώνα για την πνευματική αναμόρφωση του ανθρώπου, το ξύπνημα της καρδιάς και του μυαλού του, την ανάτασή του προς το Θεό Πατέρα, ένα μήνυμα σωτηρίας δηλαδή.

Επέλεξε και ανέλαβε, όχι τυχαία, να κηρύξει το Ευαγγέλιο στην **περιοχή της Υπάτης**, που την εποχή εκείνη ήταν η πατρίδα της μαγείας και οι κάτοικοι της κατείχαν σπουδαίες θέσεις στο Μαντείο των Δελφών. Είναι χαρακτηριστικό θεωρούμε ότι την ίδια εποχή το έργο του Λουκιανού «Λούκιος και όνος», που μιλά για τη μαγεία εκτυλίσσεται στην Υπάτη, η οποία είναι γνωστή για τις σπουδαίες Φαρμακίδες, τις μάγισσές της δηλαδή. Γνωστά ήταν ο Ελέβορος της Οίτης, φυτό που δημιουργούσε παραισθήσεις, το μονοπάτι των Φαρμακίδων, η Αγλαονίκη και η Ζηνοβία μάγισσες.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν γιατί η ιεραποστολική δράση και το καινοτόμο κήρυγμά του σύντομα προκάλεσαν τον φθόνο και την οργή των Ιουδαίων, οι οποίοι με τη βοήθεια των ντόπιων ειδωλολατρών τον συνέλαβαν και τον υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια και τέλος τον αποκεφάλισαν.

Αρκετούς αιώνες αργότερα τα χρόνια της σκλαβιάς για την Εκκλησία, που μέσα της κρύβει και θάλλει το έθνος, ήταν χρόνια μαρτυρικά. Πάντα η ζωή της Εκκλησίας είναι μαρτυρία Ιησού Χριστού, μα πολύ περισσότερο στον καιρό του διωγμού και της σκλαβιάς. Και τον καιρό αυτό η Εκκλησία ήταν αναγκασμένη να σηκώνει δύο βάρη, ένα δικό της και ένα εκείνο του Έθνους, να ομολογεί και να κηρύττει δύο αναστάσεις, την ανάσταση του Χριστού και την ανάσταση του Γένους. Τα ένωσε λοιπόν και τα δύο σε ένα. Έκανε την πίστη Πατρίδα και την Πατρίδα Πίστη κι ο διωγμός της και ο αγώνας της έγινε «υπέρ Πίστεως και Πατρίδος».

Τεκμήριο του διωγμού και του αγώνα εκείνου είναι ο άγιος Ιερομάρτυς Γρηγόριος Επίσκοπος Υπάτης, το 1711, όταν οι Τούρκοι τον έσφαξαν μπροστά στην Αγία Τράπεζα του ναού του Αγίου Νικολάου, την παραμονή του Ακαθίστου Ύμνου, την ώρα της Θείας Λειτουργίας, ενώ κρατούσε το Άγιο Ποτήριο.

Καινούργιο θύμα στο βωμό της πίστης, νέα προσφορά της Εκκλησίας στο ιδανικό της ελευθερίας, της θρησκευτικής και της εθνικής. Το αίμα του καθώς έρρεε μέσα στο Ιερό Βήμα κρατούσε ζεστή την θρησκευτική πίστη και ζωογονούσε το εθνικό

φρόνημα των ραγιαδων.

Ο Ιησούς Χριστός καλεί όλους τους ανθρώπους, και τον ακολουθεί όποιος θέλει. Όποιος είναι έτοιμος να σηκώσει το σταυρό του και να σταυρωθεί μαζί του. Ο Ιησούς Χριστός δεν ενδιαφέρεται για οπαδούς, αλλά θέλει πιστούς, κι ας είναι και λίγοι. Οι οπαδοί είναι για να φωνάζουν στο δρόμο, οι πιστοί σηκώνουν το Σταυρό τους και σιωπούν, σαν τον άγιο Απόστολο Ηρωδίωνα και τον άγιο Ιερομάρτυρα Γρηγόριο την ώρα του μαρτυρίου τους και σαν την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία είπε το «Ιδού η δούλη Κυρίου». Παρέδωσε τον εαυτό στο Θεό της και ύστερα σιωπούσε. Σήκωνε το Σταυρό της και «συνετήρει πάντα ...εν τη καρδία αυτής».

Ακούσαμε το πρωί στον Όρθρο τον ύμνο «Ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην...» και στο συναξάρι για το μαρτύριο - Σταυρό των αγίων του Θεού, το «Ξύφει τελειούται». Ο Ευαγγελισμός δηλαδή μέσα στο Σταυρό και το Μαρτύριο, η έκφραση της πλέον υψηλής πιστότητας, μέσα στον Ευαγγελισμό.

Σήμερα εορτάζουμε τον Ευαγγελισμό και «ο Λόγος σαρκούται», για να φθάσει ως άνθρωπος στο Σταυρό και να φέρει ως Θεός τον κόσμο στην ανάταση. Την μητέρα, Παρθένο και Θεοτόκο και τους αγίους Ιερομάρτυρες που τιμούμε σήμερα οι πιστοί «αξίως νυν μεγαλύνομεν».

Στο πλαίσιο της Ιεράς Πανηγύρεως τέθηκαν προς προσκύνηση και ευλογία όλα τα Ιερά Λείψανα, που φυλάσσονται στο Σκευοφυλάκειο του Ιερού Επισκοπείου και τα οποία θα τεθούν και πάλι προς προσκύνηση στην Ιερά Αγρυπνία που θα τελεσθεί στις 31 Μαρτίου το βράδυ.

Στο Ιερό Επισκοπείο προσήλθε κατά την τάξη και ο Διευθυντής της Εκκλησιαστικής Εστίας της Ιεράς Μητροπόλεως και Υπεύθυνος του Γραφείου Αντιμετώπισεως Αιρέσεων και Συντονισμού Θείου Κηρύγματος, Αρχιμ. π. Ηρωδίων Ρίζος προκειμένου να τον συγχαρεί πατρικώς ο Σεβασμιώτατος επί τοις ονομαστηρίοις αυτού.

